

пераклады

пераклады

Яцэк Любарт-Кшысіца

...ды выпадае часам карта –
і слова робітца Малітвай...

Уваскрэсьнем у музыцы

Адкажы як Норвід

Калі спытаюць: — Што ты дзеіш?
Адказвай праста: — Я вяршу!
Жыцьцё
Рэлігію
Ідзюо
Народ
Ці лепш сказаць — Душу!
Бывае вуліца падхопіць неспадзявана
божы съпей
Съвет перакуліцца і ўлада
нібыта човен на вадзе
А часам пара акрылёных
Галоў што крэмзаюць паперу
Святую ісьціну мільёнам
Адкрыюць — слова стануць Верай

Пераклад
з польскай —
Эдуарда АКУЛІНА.

І апантана праз хвіліну
 Да мазалёў на языках
 Брук шліфаваць пачнунь —
 То вырак!
 А рэшта? — гэта музыка
 Шапэн зыняволены да съмерці у акордах
 Міцкевіч
 Норвід
 Калі спытаюць
 Адкажы: — Вяршу
 Так як раней!

Нашы размовы

Нашы размовы
 наша съветлая прышласць
 такая съветлая — як у души Ўсявышні

нашы размовы наша з табой блуканьне
 кожную ноч у залатым тумане

нашы размовы...
 а за съцянай суседзі
 чуюць усё, зайдрасцьць у сэрцах
 гнезьдзяць
 іхняя зайдрасцьць
 нас пазбаўляе крылаў
 а без нябёсаў съвет нам такі нямілы...

Асеньняя дзяўчына

Адбяры як восень
 лісьце
 гронкі вінаграду
 зоркі хрызантэм
 колер
 водар
 ты як подых ветру
 ахінаеш мяне
 думкі з табой
 слова табе
 дзяўчына пасярод восені
 дзяўчына з небам у вачах
 як пазалочаная ціша

як бэз у стылых верасах

Слова

Не прарасьце пустое слова
чым не паліць – съязой ці потам,
ня столькі жарсыці ў нашай мове –
каб адкладаць жыцьцё на потым!

Мы не аратары, ня барды,
нас вера не вядзе на бітву...
Ды выпадае часам карта –
і слова робінца Малітвай...

Чаканье ў дождж

Кропля-хвіля съцякае па твары
вільготны ўспамін
пранікае з дажджом
у душу
прамоклы герой
з раскрытым сэрцам

а вочы пустыя
бяз погляду
як у нябожчыка
...і толькі крокі патанулі
у віры драўлянага ходніка

Дрэвы

Мы ня дрэвы
хоць нам пілы гучаць як скрыпкі
карэннем урасылі ў сэрца слова
— ды як цяжка вятрам
засыпяваць?

Мы ня дрэвы
хоць на зіму зьбіраем насеніне
і плугам адкройваем скібы
— ды як засеяць паасткі
ветру?

Мы ня дрэвы —
хоць дрэва ўсыхае як чалавек.

Жыву – пішу верш

Жыву
 яшчэ жыву
 сёньня яшчэ жыву
 на дасьвецьці
 адчуваю
 скураю далані
 ліст палыну
 як ён пахне
 як востра пахне
 што за пах мае
 ...жышьцё?

Чарнобыль 1989

Уваскрэсьнем у музыцы

У гуках музыкі ўваскрэсьнем
 па-за съветам
 па-за часам
 там, дзе съпіць, як птушка, Песьня
 не съпяваная ні разу

Хвала музыкі высокай
 захлыне нас
 як цунамі
 плынь яе – сусъвет глыбокі
 ну а вёслы – наша памяць

I плывем мы апантана
 нас няма
 мы – вадаспады
 а ў той музыцы – кахранье
 а кахранье – съмерці зрада

Мы ўслухоўваемся ў ночы
 а ні начаў
 ні пытаньняў
 толькі ў небе зорак вочы
 як надзея на вяртанье...

